

POKUKAĆ (2) *vb pf*

inf pokukać (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Spędzić jakiś czas na kukaniu jak kukulka; przen: utrudzić się (2) : Dołyćby nam ábychmy zówždy fpołu byli/ [...] Spólnie nieprzytacióloom wŕzytkim fie bronili [...]. A gdzieby fie ná wŕzytki kto możny oborzył/ Muŕiałćiby pokukáć niźliby ie zborzył. *RejZwierc* 247; (*nagł*) Máciey Gárnyfz z brát. (-) [...] Tylko teź z vprzeymoŕciá miey fie ku nim brácie/ Poznáiá cie fołzkarzem wŕtyd mię bédzye zá cie/ Trzebá to więc premádre [!] chcefzli ich ofzukáć/ Iák mnimam w to nie tráfiŕz muŕiŕz ták pokukáć. *PaprPan* E3v.*

Formacje współrdzenne cf KUKAĆ.

LWil